nisi ad id accedat assensus[a]: aut cō stet[b] ꝙ vitam uoluerit absolute mutare: uel professionem[c] expressaꝫ fecerit: seu[d] scienter[e] habitum receperit professorū[f]. Sed interim[g] eidem beneficio per alium deseruiri debebit[h] assignata sibi congrua de ipsius puentibus portione[i].

Idem.

¶ Secundum votum solēne religionis derogat priori simplici. h. d. Jo. de fan.

Qui post votū a se ꝺ certa religione intrāda[k] emissum religionē aliā etiā laxiorem[l] ingredit ⁊ pfitetur in ipsa: potest voto nō obstante priori. Cui tanquā simplici per secundum solenne noscitur ꝺrogatum: remanere licite in eadē. Pro voto tamen non completo erit eidem penitentia[m] iponēda

Idem.

¶ Vacante monacho cōuent⁹ nouuꝫ recipit monachum si cōiter ad abbatem ⁊ eos spectat: si ad ab. solum secus. h. d. Do.

Si ad solum abbatem ptineat[n] creatio monachoꝝ: eo defuncto nequibit nouus monachus a conuentu creari[o]: alias poterit si eoꝝ creatio spectat simul ad vtrūqꝫ[p].

Rubrica ꝺ voto ⁊ voti redēptione.

Bonifacius. viii. bitereñ. epo.

¶ Votū solēnizatū p susceptionē sacri ordinis uel per professionem factam alicui de regionib⁹ p sedeꝫ apo. approbatis dirimit matrimoniū post contractū. alias solū impedit ⁊ non dirimit. h. d. fm zen.

Quod votū debeat dici solēne: ac ad dirimēdū mrīmoniū efficax nos consulere voluisti. Nos igit attendētes ꝙ voti solēnitas ex sola cōstitutione ecclesie ē inuenta: mrīmonij vō vinculū ab ipō ecclesie capite rex oiuꝫ ꝯditore ipm ī padiso ⁊ ī statu īnocētie[q] istitutione vnionē ⁊ īdissolubilitatē accepit: pñtis declaranduꝫ duximus oraculo sanctiōis: illud solū votū debere dici solēne quātuꝫ ad post ꝯtctū mrīmoniū dirimēdū: qđ solēnizatum fuerit p susceptionem sacri ordinis[r]: aut per professioneꝫ

sic per istam decre. retinet enim beneficiū suum: ergo ⁊ iura ex eo puenientia. nec enim ex eo ꝙ ad bonū aspirat: ⁊ vitā religiosam probat dꝫ eius cōditio fieri deterior. xvj. q. j. sunt nōnulli. Itē video ꝙ contrahit matrimoniū carnale: ergo spūale cōtrahere poterit: lꝫ enī dc vno ad reliquū arguere. xx. q. ij. sicut. Ꝫ. de transla. per totū. Item eligere platum ecclesie etiā epm cadit in religiosum et pfessuꝫ. Ꝫ. de ele. cum ana. immo ⁊ religiosi ad talia sunt vocandi. lxiij. disti. obeuntibus. Itē video ꝙ in statulibero īspicim⁹ statum pstinū. ff. de stat. libe. l. statuliberū. ⁊ l. statuliberi a ceteris. sic ⁊ in nouitio pristinum et nō statū regularē: q forte erit ⁊ forte non erit ꝯsiderare debemus: maxīe cū pcedens status cert⁹ sit ⁊ sequens incertus: ad h de pe. distin. vij. ca. vlti. Item iacens hereditas obtinet viceꝫ defuncti qui certus fuit. non heredis q est incertus: qa lꝫ certus sit institutus forte repudiabit: insti. de heredi. insti. §. seruus alienus. Itē appellatione denunciatione ⁊ lite pendente nil dꝫ innouari in preiudicium appellantis denūciantis vel litigātis. ij. q. vij. appellatione. ff. nil inno. in rubro ⁊ nigro. Ꝫ. de no. ope. nun. p totū. Ꝫ. vt li. pen. c. i. ⁊. ij. sic ⁊ tempore pbationis ī piudicium nouitij eo absente non sit electio. Item dato qđ nollet vel nō posset venire: procuratorē cōstituere poterit p cōciliū: qꝛ pp. ꝺ elec. pro hac parte facit. ff. de bo. pos. ex testa. mili. l. vna. l fi. ⁊. ff. de le. iij. l. quesitum. i. rñ. ⁊. ff. de fun. instru. ⁊ instru. le. l. seie. §. pamphile. ⁊. l. pdia. In contrarium videt: qꝛ in solitudine ⁊ silētio dꝫ fieri probatio. ad id xvj. q. i. c. j. ⁊. ij. de sta. mo. cū ad monasteriū. ⁊ ex exitu claustri timet piculū de pe. di. v. c. i. ad fi. ⁊ qui similē cū alijs vitam suscipiunt. ⁊c. de sta. mo. recolentes. ⁊ talis qs esse putat. qualē habitum ostēdit. j. de sen. excō. si iudex laicus ⁊ dissimiliter viuere dꝫ nouitius ne videat seculum mutare nō fugere. liij. di. lege. ⁊ ppter similitudinē cōputat qs in coꝝ numero in quoꝝ numero ī veritate non est. Ꝫ. de bigā. nup. Itē talis quo ad īmunitatē religiosuꝫ censet. de sen. ex. religioso. ij. rñ. ⁊ bene facit littera ipsius decre. q dicit talē nō eē religiosum cum effectu: q̄si dicat euꝫ religiosum. sed reuocabiliter: ad instar ei⁹ qđ dicit de tacite pfesso q penitet infra triduū. Ꝫ. e. constitutionē. ⁊. c. ad nostrā. vñ iura. Ꝫ. e. sup eo: cōsulti. postulasti statuim⁹. ⁊. Ꝫ. e. li. ⁊. ti. c. j. ⁊. ij. dicūt taleꝫ redire vel remanere ad seculū: pꝫ igit ꝙ seculū exiuerat alias redire nō posset. ⁊ est si. de cōse. di. iiij. q ī maternis. j. de here. accusatus. dꝫ ergo iste nouitius aut in totum dimittere: aut in totū amplecti. sicut pupillus: aut oīa noīa tutoris dꝫ rata hēre: aut oīa respuere. ff. de admi. tu. cū querit. ad idē de ꝯse. di. ij. cōperimus. Iteꝫ dato ꝙ in alijs tractatib⁹ capituli absentes nō debeant vocari. fm ea que no. x. q. ij. hoc ius. ⁊ dixi. Ꝫ. de testi. presentiū. tamē nō pōt negari quin ꝺbeant vocari ad receptiones canonicoꝝ: ⁊ ad cessationes diuinorū faciendas. Ꝫ. eo. li. ꝺ pben. cum in ecclesijs. ⁊ de offi. or. q̄uis. Si igit ad electionem prelati ⁊ ad pdicta vocabitur: ⁊ sic sepe discurret quomodo mōasterium probabit mores eius: forte tūc inhoneste viuet cū exibit claustruꝫ ⁊ sic infringet decre. ad nostrā. Ꝫ. eo. ti. Itē iste incert⁹ de statu suo certā legem dicere nō pōt. ff. de testa. l. qui in dñi. ⁊. l. seq. ⁊ idē ī eo. qui ignorat an sit captiuus. an a latrunculis captus. ff. de le. iij. l. i. i. rñ. ergo nec electionem facere: que dꝫ esse certa. Ꝫ. e. li. de elec. c. ij. ⁊ bene facit pro hac pte qui de. vel vo. consuluit. vbi dicitur ꝙ habit⁹ sine professione impedit ne ꝯtrahat ad idē. Ꝫ. de offi. deleg. iudex eo. lib. vbi per solā ppositionē recusationis etiā ante cām finitā impedit delegat⁹ pape facere qđ alias sibi ꝺ iure competit. s. delegare: nisi volente recusatore. sic dicā ꝙ ante pfessionem p solā probatiōem impediatur talis eligere: nisi de gratia p capitulū vocaret: ad idē bene facit. Ꝫ. e. li. de tēp. or. cū nullus. in. fi. ⁊. j. de priuile. c. i. in fi. vbi qui reuocabiliter manet in loco: naturam loci sortit. ad idē optime. Ꝫ. e. li. de procu. c. ij. duobus modis. Primo qꝛ ibi ingressus religionis intelligo etiā cā pbationis: vt ibi dixi: ⁊ absentia in loco remoto equiparantur: ꝫ si in remoto loco iste esset absens non deberet vocari: ergo nec īgressus religionē. Itē ibi pcurator q erat dñs lit. p cōtesta. p ingressuꝫ religionis amittit vsuꝫ litis. ⁊ sic dicam canonicum p īgressum amittere vsuꝫ vocis quā in capitulo habebat: amittere dico quo ad actū nō quo ad habituꝫ ad idē. C. de cura. furi. cū alijs. ⁊ hoc verū credo: puto enī locum esse illi clausule cōcilij: q̄ ppter volunt ⁊ possunt ⁊c. q̄si iste sic in pbatione manendo interim videatur nolle. Nec ob. hec decre. nō enim simpliciter ex iure beneficij pcedit ius eligēdi: qđ probat. Ꝫ. de elec. cum in cunctis. ⁊. c. cū vintonieñ. ⁊. Ꝫ. e. ti. eo. li. ex eo ꝙ cum si. Secus crederē in patrono vel in eo ad quē nō iure collegij: sed iure singulari spectaret electio.

a ¶ Assensus: tunc enim beneficio renunciat. ⁊ ideo licite alteri cōfertur ⁊ sic intelligat decreta. Ꝫ. de renun. ex transmissa.

b ¶ Aut cōstet: secundus casus ⁊ dic cōstet dare pbatione: vl cōpetentib⁹ idicijs. Ꝫ. e. nō soluꝫ.

c ¶ Vel pfessionem: terti⁹ casus intelligo alicui ꝺ approbatis religionibus: vt. j. tit. pxi. c. vno.

d ¶ Seu. quartus casus.

e ¶ Scienter. Ꝫ. eo. sicut tenor. ⁊ Ꝫ. c. proxi.

f ¶ Professorū: vbi distinctus est vt dixi. Ꝫ. c. c. i.

g ¶ Sed interim: prouidit personis: modo puidet ecclesijs. ad idē. Ꝫ. de elec. cū nobis olim. et c. cū ex eo. eo. li. ⁊ puisio executioni mādabit per epm: vt in pdicta decre. cum ex eo. §. porro: sed sponse non sic est per vicaum prouidendū: ⁊ ideo ibi tempus artatur de conuer. cōiuga. ex publico. pp qđ dicebant qdā idē ī clerico bñficiato: ⁊ male.

h ¶ Debebit. in officijs diuinis etiam in cura si curatum eēt bñneficium.

i ¶ Portione: ⁊ reliqua portio conseruabitur: vel in vtilitatem ecclesie expendet. Ꝫ. de ele. quia sepe. de offi. or. presenti. §. porro. nec credo ꝙ dari ꝺbeat ipsi qui est in pbatione. iam enim nō bene pbaret si tales redditus interī hēt. Bar. brix. cōtradicens ꝙ tā. sic tenebat. s. ꝙ ille īterim ꝺbeat hēre fructus: qꝛ adhuc nō est monachus ⁊ pōt reuerti: hoc dixit in questione: quidā clericus. circa. fi. questionū suarū. fatetur tñ ibi ꝙ cōsuetudo se habet ī contrarium.

[Q]ui. Alterius etiam simplex votū de certa religione intranda tollitur p sequens solēne alterius religiōis ⁊ laxioris. h. d. Et ponit deñ cuius rōnē interserit ibi. cui tāꝙ. Et subdit de pena ibi: voto. Premitte ꝙ est dare votum solēne ⁊ votum simplex de quibus. j. ti. px. c. j. Emanauit ad declarationeꝫ ei⁹ qđ no. her. Ꝫ. e. porrectum.

k ¶ Intranda: nota vbū: qꝛ aliud est religioneꝫ pfiteri: aliud vouere ꝺ ītrando vl pfitendo. In pmo casu nō loqtur hec decre. qꝛ talis etiā seculari habitu nō mutato iam monachus illi⁹ religionis dicit. Ꝫ. e. sicut nobis. ⁊. c. cōstitutioneꝫ qꝛ habitus ⁊c. Ꝫ. e. porrectū. in secūdo casu loquit decre.

l ¶ Laxiorem: qꝛ ꝺ strictiori ñ dubitat: qꝛ ēt si eēt pfessus posset ad strictiorem trāsire. Ꝫ. c. lꝫ. sꝫ de pari ⁊ laxiori dubitabat: ⁊ plus de laxiori: ⁊ ideo dicit ēt laxiorē.

m ¶ Penitētia: tāto durior q̄nto manifestius fuit notū. j. ti. pxi. c. vno ī fine.

[S]ed. Distinguit duo mēbra fm ibi: alias. Do. Emanauit. ad declarationē decre. Ꝫ. de ele. officij ⁊ coꝝ que ibi. no. mo. guil. ī spec. de sta. mo. ꝺ. xxi.

n ¶ Pertineat. de consuetudine prescripta vl puilegio: alias de iure ptinet simul ad vtrūqꝫ. Ꝫ. de his que fi. a prela. ea noscit.

o ¶ Creari. sicut mortuo prelato ad quē ptinet bñficij collatio capitulum ñ ꝯfert. Ꝫ. ne se. va. c. vno. qđ cū isto concordat.

p ¶ Ad vtrūqꝫ. multo fortius si ad conuentum tantum: ⁊ qꝛ ꝺ hoc articulo ñ dubitatur. ideo fuit omissum.

[Q]uod votum. In pma pōit cōsultatio. In scđa rñsio ibi nos igitur. Que premittit motiuū. Secūda ibi: pñtis. ponēs solēnib⁹ votꝫ duas species. Scđa ibi aut. Tertia ibi reliqua. Exponit de nō solēni ⁊ pena trāsgressoris. Do. Emanauit: ad ꝺclaratione coꝝ que no. Jo. xxvij. q. j. in pñ. ⁊. c. i. hex. q de. vel vo. rursus.

q ¶ Innocētie. i. ante peccatū. Et no. ꝫ illos qui dicūt mrīmoniū fuisse institutuꝫ p hec vba. Crescite ⁊ multiplicamini: sed vt hic vides ī paradiso: ⁊ añ peccatū institutū fuit: ⁊ p illa vba pthoplausti. hoc nunc os ex ossibus meis ⁊c. Geñ. ij. c. i fi. ⁊. xxvij. q. ij. lex diuine.

r ¶ Sacri ordinis: vt supra q de. vel vo. c. i. ⁊. ij. In minorib⁹ autē licite cōtrahitur: vt supra de cleri. cōiug. c. i. ⁊ ex eo ꝙ hic equiparat professionē religionis ⁊ sacrum ordinem: videt ꝙ sicut p professionē religionis soluuntur sponsalia de presenti: sic per receptionem sacri ordīs ante carnalē copulam dissoluūtur: sic ⁊ alij ī equiparant ista. xx. q. ij. c. j. ⁊ supra de vi. ⁊ honesta. de. clericus. sed iā disputaui ⁊ terminaui contrarium: quod est hodie approbatū per constitutionem Jo. q̄ incipit altercationis ātique. s. sponsalia de presenti: nō dissolui p receptionē sacri ordinis: p ꝺcre. ex pte. ij. supra de cōuer. cōiuga. vbi etiaꝫ de hoc ⁊. xxvij. q. ij. ꝺspōsatam. nonne eniꝫ recipiēdo sacrū ordinē vouet se castitatē seruaturū ī seculo: ⁊ tñ

tale votum castitatis in seculo seruande nō dissoluit spōsalia ḋ p̄senti vt ibi. In-ducat ergo hoc fauor religionis ⁊ merito: q̄ alia est cā mōachi alia clerici. xvj. q. i. alia. in solo ergo casu expresso dicam⁹ separari: qḋ enim non est sanctorum pa-trum decretis ⁊c. ṡ. de trāsla. inter. ⁊ si diceremus contrarium iam hic non esset equalitas: q̄ iam duplici remedio posset vir sponsalia dissoluere ⁊ mulier vnico:

o ¶ Perpetua. non credo q̄ decre. ista tollit quin possent si vellent ad stri-ctiorem religionem humilitatis ⁊ puritatis causa transire. ṡ. de regu. licet petita licentia vt ibi. Item quia vna monialis ad regimen alterius mona-sterij possit assumi supra. eo. libr. de elec. nullus cū suis cōcordātijs semp enim erunt in clausura.

q̄ propter sexus fragilitatē ordi-nes recipere non pōt. Est autē ratio quare hoc speciale est in re-ligiosis: q̄ mortui sunt mundo xvj. q. j. placuit. vn̄ sicut mors naturalis solueret sponsalia sic ⁊ ista ciuilis permittente canone de cōuer. coniuga. verum. ⁊. c. ex publico. que ratio defici: ī cle-rico seculari: non ob. hec decre-ta. immo potius concordat: q̄ comparat ista quo ad dirimen-dum matrimonium post con-tractū: quasi quo ad dirimen-dū p̄r⁹cōtractum paria nō sint immo disparia rationibus pre-dictis. plura enim profitendo promittit monachus: q̄ recipiē-do sacrum ordinem clericus.

a ¶ Tacitam: que fit cum maior sponte ⁊ sciens recipit habitum professorum vbi est distinctus. ṡ. titulo. proxi. c. j. ⁊. c. constitu-tionem vel cum habitum indi-stinctum ferret per annum. vt ṡ. c. titu. c. porro. ⁊. c. j. ⁊. ca. ex parte. eo. lib.

b ¶ Sedem apostolicam: alias enim non potest: vt. ṡ. de relig. do. c. vlti. ⁊ eo. titu. c. vno. j. e. lib. Io. an.

c ¶ Approbatis: ergo si profite-tur religionem non approba-tam: si postea contrahit: tenet matrimonium quod verum pu-to etiam si quando profitebat credebat illam approbatā. Et eadem ratione dico q̄ si recipit quis subdiaconatū ab eo quē credebat episcopum: sed nō erat si postea contrahat matrimoni-nium bene tenet: ⁊ ita termina-uit Bar. brix. ḟm. T. in questio-nibus q̄dam ordinatus.

d ¶ Contrahendum: vt. ṡ. qui cle. vel vo. rursus.

e ¶ Debeatur. Ex manifestatio-ne igitur grauius fit peccatum ad hoc. ṡ. de penitē. ⁊ remis. c. j. ḋ hoc dic: vt no. xxxiij. q. iij.

expressam vel tacitam[a] factam ali-cui ḋ religionibus p̄ sedem aposto-licā[b] approbatis[c]. ¶ Reliqua ve-ro vota: ⁊ si quandoq̄ matrimoni-um impediant contrahēdū[d] ⁊ quā-to manifestius sunt emissa: tanto p̄-pter plurium scādalum ⁊ exēplum durior penitentia transgressoribus debeatur[e] nō tn̄ rescindere p̄nt ma-trimonia post contracta.

Rubrica De statu regularium.

Bonifacius. viij.

¶ Moniales tacite vel expresse p̄fesse clausuras monasterij exire nō possunt: nec alij illas intrare: nisi cā legitima: ⁊ superioris licentia inter-ueniat. h. d. vsq̄ ad. §. sane. Do.

Periculoso ⁊ detestabili quarūdā monialiū sta-tu: que honestatis laxa-tis habenis[f] ⁊ monacha-li modestia sexusq̄ vere-cundia[g] impudenter abiectis[h] extra sua monasteria nōnūquā per habi-tacula secularium personarū discur-runt: ⁊ frequenter infra eadē mona-steria p̄sonas suspectas admittūt: ī illius cui suam integritatē volunta-te spontanea[i] deuouerunt: grauem offensam[k]: in religionis opprobriū ⁊ scandalū plurimorū: p̄uidere sa-lubriter cupientes[l]: p̄nti cōstitutōe perpetuo irrefragabiliter valitura sancimus: vniuersas ⁊ singulas moniales p̄ntes[m] atq̄ futuras cu-iuscunq̄ religionis sint vel ordinis in quibuslibet mūdi partib⁹[n] existen-tes sub perpetua[o] ī suis mōasterijs debere decetero permanere clau-sura. Ita q̄ nulli earum religione tacite vel expresse p̄fesse[p] sit vel esse valeat quacūq̄ rōne vel cā: nisi for-te tanto ⁊ tali morbo euidenter ea-rū aliquā laborare cōstaret: q̄ non posset cum alijs absq̄ graui pericu-lo seu scandalo cōmorari: mona-steria ipsa deinceps egrediendi fa-cultas: nullicq̄ aliquatenus inhone-ste persone: nec etiam honeste[q]: ni-si ratōnabilis ⁊ manifesta causa[r] exi-stat: ac de illi⁹ ad quem pertinuerit sp̄ali licentia: ingressus vel accessus pateat ad easdē. vt sic a publicis ⁊ mundanis conspectibus separate oīno seruire deo valeant liberius: ⁊ lasciuiendi oportunitate[s] sublata ei-dem corda sua ⁊ corpora in omni sanctimonia diligentius custodire. ¶ Sane[t] vt hoc salutare statutum cōmodius valeat obseruari: distri-ctius inhibemus: ne in monasterijs ordinum non mendicantium ali-que recipiantur decetero ī sorores nisi quot poterunt de ipsorū mona-steriorū bonis siue p̄uentib⁹ absq̄ penuria[v] sustentari[x]: si secus actum fuerit irritum[y] decernentes. ¶ Ve-rum[z] quādo abbatissa vel priorissa cuiusuis mōasterij pro feudo quod monasterium ipsū tenet ab aliquo principe seu domino temporali[&] si-bi debebit homagium[9] vel fideli-tatis sacramentum prestare: nisi q̄ per procuratorem illud prestet[x]: possit efficere apud eum[a]: de mo-nasterio cum honesta et decenti so-cietate[b] exire poterit: eo casu licen-ter homagio fcō: q̄ primū cōmo-de poterit: seu fidelitatis p̄stito sa-cramento: ad ip̄m monasteriū eue-

p ¶ Professe: quod dic vt. ṡ. titu. ij. c. j. ⁊. c. con-stitutionem. si ergo pro-fessa erat huius constitu-tionis t̄pe non tenetur.

q ¶ Honeste: vnde nec monachi ad eas accedere debent: vel cum eis collo-qui: nisi in presentia ab-batisse per modica verba. xviij. qḋ. ij. diffinimus nec debent esse monaste-ria duplicia. vt ibi: ⁊ i. c. sequenti.

r ¶ Causa: sicut in medi-cis barbitonsoribus: sar-toribus: carpentarijs cū egerint ⁊ his si.

s ¶ Opportūi ate. xviij. q. iij. diffinimus.

t ¶ Verū. In monasteri-um non mendicantium tot sorores debent recipi que poterunt sine penu-ria sustentari ⁊ vltra non valet receptio. hoc dicit vsq̄ ad. §. verum. Do-mini.

v ¶ Absq̄ penuria: no. non dixit cōmode. nam ī quadam questione de fa-cto opponebatur contra quasdam moniales q̄ ea-rum receptio non tene-bat q̄ facultates non suf-ficiebāt ⁊ format⁹ fuerat articulus in hec verba. Intendit probare q̄ ex fa-cultatibus monasterij sā-petri non possunt tot cō-mode sustentari. Oppo-sui q̄ intentio probata ñ releuabat: q̄ possē esse q̄ non possent commode et tamen possent absq̄ pē-ria: iam enim dico q̄ ca-nonicus bōnonien. de cē-tum florenis nō posset cō-mode sustentari: ⁊ tamen de. xxv. sustentaretur ab-sq̄ penuria. Idem dico de meipso: naz in illa cōmoditate īspicit cōsuetudo regionis ⁊ qualitas persone. vn̄ lꝫ non possiꝫ cōmode sustentari: tn̄ possū sine penuria: penuria enī ḟm deriuatores habet ī se egestatem indigentiā ⁊ defectum necessarioꝝ: hoc ergo voluit constitutio q̄ cōstitute in monaste-rio nō mendicantiū nō haberent necesse mendicare propter necessariorū ḋ-fectum. Si autem considerato antiquo statu monasterii vel alijs monaste-rijs ciuitatis: nō possunt cōmode sustētari: tn̄ possunt absq̄ penuria: tene-bit receptio: hoc enim ius nouum quod receptionem vitiat extendendum non est: ⁊ sic obtinui.

Periculoso. In quattuor partes diuido hanc decre. In q̄rū p̄ma q̄ du-rat vsq̄ ad. §. sane ponit causam constitutionis ⁊ constitutionē ḋ clausu-ra monialium. In secunda precipit vltra facultates monasteriorum nō mēdican-tium nullā recipi. ⁊ contra factum irritum decernit: vsq̄ ad. §. verum. In tertia p̄-uidet q̄d iuris q̄n moniales habent facere fidelitatem vel homagium temporali-bus vel secularibus dominis: ⁊ quādo in ecclesiastico vl' seculari foro causas h̄nt ⁊ hoc vsq̄ ad. §. ⁊. q̄n. In quarta facit ordinarios executores huius iuris de clau-sura: etiam quo ad exempta monasteria protestando q̄ p̄ hoc in ipsis exēptis quo ad alia nihil iurisditionis sibi vendicent. Io. an.

f ¶ Hēnis: similitudinarie ad equū q̄ laxatis hēnis currit quo vult: ḋ bo. dilect⁹ nemo. lxxxj. di. clericus solus. ⁊. ṡ. de cele. mis. de homine.

g ¶ Verecūdia. xxx. q. v. nec illud. ⁊. xxxiij. q. v. hec imago.

h ¶ Abiectis. sic. ṡ. eo. li. de el ec. quorūdam.

i ¶ Spontanea. alias nō obligarentur: vt. xx. q. iij. presens clericus. ṡ. de reg. cū virum in si.

k ¶ Offensam. xx vij. q. j. nec aliqua.

l ¶ Cupientes. hic incipe costructum.

m ¶ Presentes. sed quomodo presentibus monialib⁹ districtior vita īponi potuit ꝯ id. xv. q. j. nec is. xxj. q. i. itegritas. xx. q. iij. p̄ns. cū nemo crescere cōpellat. lxx-iiij. di. gesta. ⁊ ibi de hoc. Potest dici q̄ illud verū ḋ regula. ſꝫ hic ad regulam nihil adijcit: ſꝫ modus habitandi ḟꝫ naturā rei taxat: vel dic supradicta vera in cle-ricis secularibus: in religiosis q̄ velle vel nolle non habent sec⁹: q̄ illis potest stri-ctior vita indici etiam ex regula ḟm Innocē. qui hoc no. de regula sup eo. ⁊ hoc p̄-bat ista decre. ⁊ adde qḋ dixi. j. ḋ reg. iur. quod omnes.

n ¶ Partibus: q̄ varietas locorū iuris varietatē regulariter non inducit. C. ḋ tē-po. in inte. resti. l. supuacuā. Et no. q̄ dixit mūdi: totius enī orbis papa tenet p̄n-cipatū. ix. q. iij. cūcta p̄ mundū. ⁊ ī proe. huius lib. cū suis ꝯcor.

x ¶ Sustētari. de īstitu. c. j. ⁊. c. auctoritatē de. vi. ⁊ bone. cle. q̄n vt ait.

y ¶ Irritū: hoc sp̄ale dictū videt' in talibus monasterijs feminarū: sec⁹ pu-to in monasterijs virorū: lꝫ enim ⁊ in illis vltra q̄ sustentari possent reci-pi nō debeant: si tn̄ fuerint recepti tenebit. ⁊ q̄ boīum ceteri⁹ se miscere ⁊ si-bi vite necessaria acqrere possunt: de cōse. di. v. nunquam.

z ¶ Sane. Abbatisse p̄ncipib⁹ secularib⁹ ad fidelitatis sacramentū p̄stā-dum astricte si nō p̄nt p̄ p̄curatorē iurare p̄sonaliter exeundo monasteriū iurabūt absq̄ dilatione ad mōasteriū rediture. h. d. vsq̄. ad. §. porro. do.

& ¶ Tpali: in ecclesiastico enī sec⁹: q̄ ille de necessitate illas p̄ p̄curatorem ad hoc faciendum admittere dꝫ. j. eo. §. episcopis.

9 ¶ Homagiū: ꝯ. ṡ. de re. iur. c. vlt. So. p̄ sp̄ūalib⁹ nō p̄stat' homagiū: q̄ illud est simonia. ṡ. de simo. ex diligenti. ſꝫ p̄ t̄palib⁹ iurisditionib⁹ vel si b̄n p̄stat': ⁊ sic intelligit' hoc: ad hoc. xviij. di. si ep̄s. ⁊. ṡ. c. li. de ap. roma-na. §. dꝫ. in auē. quomḋ op. ep̄os. §. illud.

x ¶ Prestet: ⁊ sic iuratur p̄ p̄curatorē: vt. lxiij. di. tibi dn̄o. vbi de h.

a ¶ Eum. dominum temporalem.

b ¶ Societate: hēbit secū duas vl' plures ex antiquis monachab⁹ ⁊ capella-nos suos ⁊ incedat honeste. Io. an.